

1083

1900. Ἐγκύκλιος μ. Κ ὦ Ἰωακείμ, παρέχουσα ὁδηγίας πρὸς ἱερεῖς καὶ δημογέροντας,
ἐν 189, Γ', σ. 104-107.

«... Δ'. Ἐν ταῖς μνηστείαις καὶ τοῖς γάμοις... ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν, ὅπως α) ἐν ἐκάστη μνηστείᾳ προσάγηται τὸ πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας πνευματικῆς Ἀρχῆς τῶν μνηστευομένων, β) συντάσσεται τὸ προικοσύμφωνον ἢ πιττάκιον, γ) ὁρίζεται ἡ ἐποχὴ τοῦ γάμου, μὴ διαρκούσα πλέον τοῦ ἔτους, ἢ τὸ πολὺ διετίας, δ) ὁρίζεται ἡ ποινικὴ ρήτρα ἢ τὸ πρόστιμον, ὅπερ ὀφείλει νὰ πληρώσῃ, κατὰ νόμον, ὅστις ἐκ τῶν μεμνηστευμένων ζητήσῃ ἄνευ νομίμου λόγου τὴν διάλυσιν τῆς μνηστείας, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως αὐτῶν... ΣΤ'. Ἐν τῇ τελέσει τῆς μνηστείας, οἱ ἱερεῖς τὴν ἐξῆς ποιούσι τελετὴν...»

Ζ'. Ὑπομιμνήσκομεν τὴν ἐπὶ τοῦ... πΚ. Ἰωακείμ τοῦ Γ'... ἐγκύκλιον, καθ' ἣν, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς μνηστείας, ἔξοδα εἰς συμπόσια καὶ εἰς δῶρα καθημερινῆς χρήσεως καὶ φθειρόμενα, οὔτε ἀπαιτοῦνται, οὔτε λαμβάνονται, ἐπομένως συνιστῶμεν, ἵνα, κατὰ τὸ διάστημα τῆς μνηστείας, ἐκτὸς τῶν νενομισμένων μνήστρον, μὴ γένωνται τοιαῦτα μάταια ἔξοδα, οὔτε δαπάνη εἰς δεύτρα καὶ εἰς δῶρα.

Η'. Προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως γάμου, ἐπομιμνήσκομεν τὴν ἐν ἔτει 1893 ἐκδοθεῖσαν πατρ. ἐγκύκλιον, καθ' ἣν πᾶς γάμος γινόμενος ἄνευ τῆς νενομισμένης ἀδείας ἀρχιερατικῆς, θεωρεῖται ἄκυρος καὶ ὡς μὴ γινόμενος...»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

1084

ΑΘΗΝΩΝ

1901. Βεράτιον ὑπὲρ πΚ. Ἰωακείμ Γ',
ἐν 76, σ. 65-75.

1085

1903. Ἀστικὸς Κῶδιξ Κρήτης (νόμος 573), ἐξ ἄρθρων 1357.

Κατηργήθη διὰ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος (1945).

1086

1904. Νόμος 1435 Σάμου,

δι' οὗ «ἡ Νεαρά τοῦ Κυροῦ Ἀθανασίου ἀναβιοῖ, ὡς αὕτη ἴσχυσεν ἐν Σάμῳ, τροποποιηθεῖσα διὰ τοῦ καθιερωμένου ἐν αὐτῇ ἐθίμου...».

Ἐν 181, σ. 46-47, προστίθεται: «κατὰ τὸ σαμιακὸν ἔθιμον, τότε μόνον συντρέχει ἐφαρμογὴ τούτου, α) ὅταν τὸ μοναδικὸν τέκνον ἀποβιώσῃ καὶ αὐτὸ ἄνηβον, β) ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ περιουσίας πηγαζούσης ἐκ τοῦ προικοδότου, εἰς αὐτὸν δίδεται καὶ τὸ τριτημόριον τῶν μνημοσύνων...». Ὁ εἰσηγητὴς τῆς αἰτιολογικῆς Ἐκθέσεως Ἐπ. Φραγκούλης γράφει ἐν αὐτῇ (σ. με'): «Αἱ διατάξεις τοῦ ἐθίμου τούτου ἔχουσι βαθεῖας ρίζας ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐφαρμοζόμενον καὶ μεγίστη ὑπῆρξεν ἡ χρησιμότης αὐτοῦ, καθ' ἃ δείκνυται ἐκ τῆς πράξεως... Ὁ νομοθέτης... δέον... νὰ φεῖδῃται ἐκείνων (τῶν

ἔθιμων) ἄπερ συνάδοντα πρὸς τὴν λογικὴν καὶ τὰ ἦθη τῆς κοινωρίας, οὐδὲν ἐνέχουσι τὸ ἐλαττωματικόν. Τοιαύτας ιδιότητας φέρει τὸ ἐν λόγῳ ἔθιμον . . .». (αὐτόθι, σ. 45).

1087

1909. Σύνταγμα Τουρκίας.

1088

1909. Ὑπόμνημα τῶν νήσων Καλύμνου, Σύμης, Λέρου, Ἰκαρίας, Πάτμου, Ἀστυπάλαιας, Νισύρου, Χάλκης, Τήλου, Καρπάθου, Κάσσου καὶ Καστελλορίζου, πρὸς Ὑψ. Πύλην, περὶ διατηρήσεως τῶν προνομίων των, ἐν 451, σ. 98–106.

1089

1909. Ἐγκύκλιος π.Κ. Ἰωακείμ Γ', τῆς 3 Νοεμβρίου, περὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν προνομίων, μνημ. ἐν 189, Δ', σ. 52.

1090

1909. Ἀναφορὰ Δημογεροντίας Σύμης, πρὸς τὴν τουρκικὴν ἐπιτροπὴν ἐξετάσεως τῶν προνομίων τῆς νήσου, ἐν 451, σ. 37–39.

1091

1911. Ἐγκύκλιος Ὑπ. Ἐσωτερικῶν Τουρκίας, μηνὸς Ἰουλίου, περὶ τῶν ἀπαιτουμένων, προκειμένου νὰ ζητηθῇ παρὰ μὴ μουσουλμανικῶν Κοινοτήτων ἄδεια ἀνεγέρσεως ναῶν, σχολῶν, νοσοκομείων, ἢ περὶ χρησιμοποίησεως τόπου ὡς νεκροταφείου, μνημ. ἐν 189, Δ', σ. 52–53.

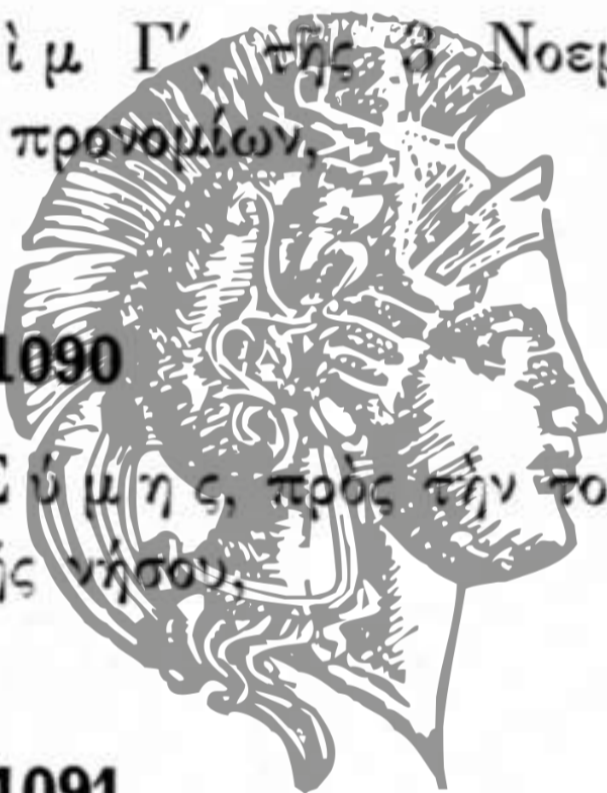
1092

1911. Πράξις ἀποκληρώσεως θυγατρὸς, ἐν χωρίῳ Λυκουριά τῶν Καλαβρύτων, διὰ συμβολαίου, ἐν 456, σ. 245.

1093

1912. Ὑπόμνημα, 1/14 Ἰουνίου, τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Δωδεκανησίων, ἐν 451, σ. 87–98.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

